

ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการเรียนสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาและผลการเรียนในระดับ ชั้นปีที่ 1 – 3 ของนิสิตหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Relationship between High School Grade Point Achievement and Admission Score and 1 - 3 year Achievement of Medical Students in Faculty of Medicine Mahasarakham University.

อาทิตยา รัตนโรจนากุล¹
Artitaya Radtanarodjanakul¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการเรียนสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนนสอบคัดเลือก และผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 – 3 ประจำปีการศึกษา 2556 ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 1 – 3 ประจำปีการศึกษา 2556 จำนวน 146 คน โดยเก็บรวบรวมจากฐานข้อมูลของนิสิตแพทย์ อันประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตแพทย์ ข้อมูลผลการเรียนสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อมูลผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า คะแนน

¹ นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ, คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทรศัพท์ 0-4372-2393

¹ Educator, Faculty of Medicine Mahasarakham University, Tel. 0 – 4372 – 2393

ผลการเรียนสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต และผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ของนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 1 – 3 อย่างไรก็ตาม พบว่าคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มีความสัมพันธ์กับผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ผลการศึกษาของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 2 ($r = 0.323$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความสัมพันธ์กับผลการศึกษาของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 3 ($r = 0.487$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : คะแนนผลการเรียนสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, คะแนนสอบคัดเลือก, ผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต

Abstract

A study was conducted on the relationship between high school grade point achievement, admission score and 1 – 3 year achievement of medical students in the Faculty of Medicine Mahasarakham University. Data were collected from the medical student's database, which consisted of the raw scores of high school grade point achievement, entrance examination score and university educational learning achievement. Data were analyzed by using mean, standard deviation and Pearson product – moment coefficient. The results indicated that high school grade point achievement did not have any correlation with the entrance examination score, and the educational learning achievement of medical students from 1 – 3 years. However, there was a significant correlation between the entrance examination score and the University educational learning achievement in the second year ($r = 0.323$, $p=0.05$) and third year ($r = 0.4873$, $p=0.01$)

Keywords: high school grade point achievement, admission score, achievement of medical student

บทนำ

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นหนึ่งในโรงเรียนแพทย์ที่มีบทบาทและหน้าที่ในการผลิตแพทย์ที่ต้องมีส่วนในการรับผิดชอบต่อสังคม ผลิตแพทย์ที่มีความรู้ความสามารถ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ รวมทั้งต้องมีความรับผิดชอบต่อ ความเสียสละ ความมีเมตตา และความอดทน ทั้งนี้เพื่อการผลิตแพทย์ที่ดีในอนาคต จากการทำเนิงานที่ผ่านมาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาเพื่อผลิตแพทย์ที่ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งการกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่พึงมีอย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2. ด้านความรู้ 3. ด้านทักษะทางปัญญา 4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2554, หน้า 62)

ในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ดำเนินการตามมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 128 ตอนพิเศษ 47 ง 24 เมษายน 2554 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2554 หน้า 45) คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เริ่มรับนิสิตแพทย์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 เป็นต้นมา โดยให้นักเรียนผู้สนใจเข้าศึกษาต่อ ยื่นคะแนน O – Net, A – Net ในปีแรกที่ดำเนินการรับนิสิต จากนั้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 เป็นต้นมา จึงได้ดำเนินการรับนิสิตโดยการจัดสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตที่ดำเนินการโดยคณะแพทยศาสตร์เอง ทั้งนี้ได้แบ่งออกเป็น 2 โครงการ กล่าวคือ โครงการกระจายแพทย์หนึ่งอำเภอหนึ่งทุน (ODOD) โดยการรับนักเรียนจาก 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด และโครงการผลิตแพทย์เพิ่มเพื่อชาวชนบท (CPIRD) โดยการรับนักเรียนจาก 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด สกลนคร นครพนม

มุกดาหารและขอนแก่น ซึ่งคณะแพทยศาสตร์เป็นผู้ดำเนินกระบวนการคัดเลือกข้อสอบเพื่อสอบคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อ โดยกำหนดรายวิชาที่นักเรียนต้องสอบและสัดส่วนคะแนนจำนวน 5 รายวิชา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ (ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา) ร้อยละ 40, คณิตศาสตร์ ร้อยละ 20, ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 20, ภาษาไทย ร้อยละ 10 และ สังคมศาสตร์ ร้อยละ 10 โดยทุกรายวิชาต้องผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ร้อยละ 25

ในการสมัครสอบที่ผ่านมาไม่ได้มีการกำหนดเกณฑ์คะแนนหรือค่านำหนักของคะแนนผลการเรียนสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำให้ผู้วิจัยสนใจว่าความรู้พื้นฐานของนักเรียนแต่ละคนมีผลต่อการสอบคัดเลือกหรือการศึกษาต่อหรือไม่ ซึ่งผลการเรียนสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะเป็นค่าคะแนนที่บอกได้ว่านักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานการเรียนเป็นอย่างไร หากคะแนนสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่งผลต่อการสอบและการเรียนต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต การกำหนดเกณฑ์คะแนนหรือการกำหนดค่านำหนักคะแนนจะยิ่งส่งผลให้การสอบคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ได้นักเรียนที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 – 3 และคะแนนผลการเรียนสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อนำผลการศึกษามาประกอบการพัฒนาแนวทางการรับนิสิตว่าจะนำข้อมูลผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มาประกอบการคัดเลือกนิสิตหรือไม่ และเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการวางแผนการรับบุคคลเพื่อเข้าศึกษาต่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการเรียนสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนนสอบคัดเลือกและผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 – 3 ประจำปีการศึกษา 2556 ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

วิธีการศึกษา

ขออนุญาตใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูลนิสิตคณะแพทยศาสตร์เพื่องานวิจัย โดยข้อมูลที่นำมาใช้ในงานวิจัยจะถูกเก็บ

เป็นความลับ

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 1 – 3 ประจำปีการศึกษา 2556 (จากฐานข้อมูลนิสิตแพทย์) จำนวน 146 คน แบ่งเป็นนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 48 คน นิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 48 คน นิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 50 คน

การรวบรวมข้อมูลผลการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ค่ะแนบ สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต และผลการศึกษาในมหาวิทยาลัย ของนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 1 – 3 ประจำปีการศึกษา 2556 จากฐานข้อมูลนิสิตคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ในการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product – moment coefficient)

กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังนี้ (ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553, หน้า 137)

ขนาดความสัมพันธ์	ความหมาย
๕	ความสัมพันธ์ต่ำมาก ความสัมพันธ์ต่ำ ความสัมพันธ์ปานกลาง ความสัมพันธ์สูง สูงมาก

ผลการศึกษา

ข้อมูลเบื้องต้นของนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 1 – 3 ประจำปีการศึกษา 2556 ดังนี้ นิสิตรวมทั้งสิ้น 146 คน แบ่งเป็นเพศหญิง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 62.30 และเพศชาย จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 37.70

ข้อมูลคะแนนผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 3.75 ขึ้นไป พบว่า นิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 3 มีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 90 และพบว่าคะแนนผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 ชั้นปี ไม่มีนิสิตคนใดเลยที่มีคะแนนผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำกว่า 3.00

ค่าคะแนนผลการสอบคัดเลือกตั้งแต่ ร้อยละ 65.01 ขึ้นไป มีเพียงคะแนนของนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 1 เท่านั้นคิดเป็นร้อยละ 10.42 คะแนนลำดับรองลงมาคือ ช่วงคะแนน 60.01 – 65.00 พบว่า นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 1 มีจำนวนมากที่สุด คิด

เป็นร้อยละ 45.83 รองลงมาคือนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 26.00 และนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 2.08 และคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตที่มีค่าน้อยกว่า 50.00 พบว่า นิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 2 และนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 3 จำนวนชั้นปีละ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และ 8.00

นิสิตแพทย์ในชั้นปีที่ 1 มีผลคะแนนผลการศึกษา ประจำภาคต้น ปีการ

ศึกษา 2556 ตั้งแต่ 3.75 ขึ้นไป จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 85.42 รองลงมาคือนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และชั้นปีที่ 3 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00

คะแนนผลการเรียนสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ของนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 1 – 3 ดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการเรียนสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับคะแนนสอบคัดเลือก ของนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 1 – 3 ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ค่าสหสัมพันธ์ (r)	ระดับนัยสำคัญ (p)	ระดับความสัมพันธ์
ชั้นปีที่ 1	- 0.177	0.229	ไม่มีความสัมพันธ์
ชั้นปีที่ 2	-0.120	0.417	ไม่มีความสัมพันธ์
ชั้นปีที่ 3	-0.038	0.795	ไม่มีความสัมพันธ์

คะแนนผลการเรียนสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่มีความสัมพันธ์

กับผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ของนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 1 – 3

ตาราง 2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการเรียนสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 – 3 ประจำปีภาคต้น ปีการศึกษา 2556

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ค่าสหสัมพันธ์ (r)	ระดับนัยสำคัญ (p)	ระดับความสัมพันธ์
ชั้นปีที่ 1	0.124	0.401	ไม่มีความสัมพันธ์
ชั้นปีที่ 2	0.013	0.931	ไม่มีความสัมพันธ์
ชั้นปีที่ 3	0.160	0.267	ไม่มีความสัมพันธ์

คะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต กับผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่พบว่าผลการศึกษาของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 2 มีความสัมพันธ์กัน

ทางบวก ($r = 0.323$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการศึกษาของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 3 มีความสัมพันธ์กันทางบวก ($r = 0.487$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กับผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 – 3 ประจำปีการศึกษา 2556

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ค่าสหสัมพันธ์ (r)	ระดับนัยสำคัญ (p)	ระดับความสัมพันธ์
ชั้นปีที่ 1	0.109	0.462	ไม่มีความสัมพันธ์
ชั้นปีที่ 2	0.323	0.025	มีความสัมพันธ์ต่ำ
ชั้นปีที่ 3	0.487	0.000	มีความสัมพันธ์ปานกลาง

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาความสัมพันธ์ของคะแนนผลการเรียนสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนนสอบคัดเลือกและผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 – 3 ประจำปีภาคต้น ปีการศึกษา 2556 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

คะแนนผลการเรียนสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต และไม่มีความสัมพันธ์กับผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตของนิสิตแพทย์ ทั้ง 3 ชั้นปี ทั้งนี้จะเป็นเพราะเหตุผลที่สำคัญ 2 ประการ ประการแรกคือ คะแนนผลการเรียนสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระภาษาไทย กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมกลุ่มสาระศิลปะ กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี และกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551,

10) ซึ่งมีเนื้อหาความยากง่ายแต่ละกลุ่มมากน้อยไม่เท่ากัน และในการเรียนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 – 3 นั้นเป็นการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาวิชาการศึกษาพื้นฐาน พร้อมกับบูรณาการด้านเนื้อหาวิชาด้านชีววิทยา พยาธิวิทยา ชีวเคมี เภสัชวิทยา เวชศาสตร์ครอบครัว สุขภาพชุมชน พฤติกรรมมนุษย์และสังคมร่วมกันไปอย่างต่อเนื่อง การจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก (Problem – based Learning) ซึ่งจะต่างจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เหตุผลประการที่สอง คือการวัดและประเมินผลการศึกษาของแต่ละโรงเรียนไม่มีความเท่าเทียมกัน สอดคล้องการศึกษาของ ศิริชัย กาญจนवासี และคณะ (2551 : 313) ได้ทำการศึกษาโดยจำแนกโรงเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม โดยใช้คะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET) เป็นเกณฑ์แบ่งกลุ่มคุณภาพโรงเรียน เป็นกลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพสูง คุณภาพปานกลางและคุณภาพต่ำ พบว่าแนวโน้มการให้เกรดของโรงเรียนไม่ได้สะท้อนถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แท้จริง เพราะโรงเรียนทั้ง 3 กลุ่ม มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานแตกต่างกันชัดเจน แต่เมื่อ

พิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนน GPA กลับพบว่ามีความใกล้เคียงกันมาก เมื่อวิเคราะห์คุณภาพโรงเรียนและการให้เกรดพบว่า กลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพสูงจะกดเกรดส่วนกลุ่มโรงเรียนที่มีคุณภาพต่ำจะปล่อยเกรด ขณะที่กลุ่มโรงเรียนคุณภาพปานกลางจะมีทั้งกดเกรดและปล่อยเกรดในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของประกาย จิโรจน์กุล (2554 : วารสารวิจัย) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิหลัง คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต รุ่นที่ 4 ปีการศึกษา 2553 พบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPAX ม.ปลาย) ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

คะแนนสอบคัดเลือกของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กับผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2556 ไม่มีความสัมพันธ์กันสำหรับนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 2 พบว่า คะแนนสอบคัดเลือกของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กับผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต

ประจำปี ภาคต้น ปีการศึกษา 2556 มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และคะแนนสอบคัดเลือกของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กับผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 3 ประจำปีภาคต้น ปีการศึกษา 2556 มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับโครงสร้างการเรียนของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ที่พบว่า ในชั้นปีที่ 1 รายวิชาที่นิสิตเรียน จะเป็นรายวิชาพื้นฐานของสำนักศึกษาทั่วไป โดยจะยังไม่ใช่วิชาที่เกี่ยวกับการศึกษาแพทยศาสตร์ ซึ่งจะเป็นวิชาพื้นฐานที่นิสิตทุกคนในมหาวิทยาลัยมหาสารคามต้องเรียนจัดการเรียนการสอนโดยอาจารย์ผู้สอนของสำนักศึกษาทั่วไป ซึ่งมีการวัดและประเมินผลตามเกณฑ์ที่อาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึกษาทั่วไปกำหนด โดยวัดและประเมินผลด้วยข้อสอบและเกณฑ์การตัดสินเดียวกันกับนิสิตทุกคนในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งในแต่ละรายวิชาจัดการเรียนการสอนหลายกลุ่ม และแต่ละกลุ่มก็มีระดับความรู้ความสามารถพื้นฐานที่หลากหลาย ส่งผลให้ผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตในชั้นปีที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์คะแนนสอบคัดเลือกของคณะแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จากนั้นในชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 รายวิชาที่เรียนเป็นรายวิชาพื้นฐานปริคตินิก รายวิชาทางการแพทย์พื้นฐาน ด้านกายวิภาคศาสตร์ ชีววิทยา พยาธิวิทยา พยาธิสรีรวิทยา ชีวเคมี เกษษวิทยา ปรสิต เวชศาสตร์ครอบครัว และสุขภาพชุมชน เป็นต้น และมีการวัดและประเมินผลเฉพาะกลุ่มนิสิตแพทย์ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ซึ่งผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่คณะแพทยศาสตร์กำหนด ทำให้ นิสิตแพทย์มีระดับความสามารถที่อยู่ในเกณฑ์เดียวกัน ส่งผลให้ผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต (GPAX) ชั้นปีที่ 2 – 3 มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบคัดเลือกของคณะแพทยศาสตร์ สอดคล้องกับงานวิจัยของกันยารัตน์ เกตุขำ (2536 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ ผลการสอบจัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนิสิตปี 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2533 – 2534 ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์กันสูงระหว่างผลการสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษกับผลการสอบจัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ และผลการสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชา

ภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ($r = 0.84$ และ $r = 0.87$) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการรับบุคคลเพื่อเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ควรกำหนดเกณฑ์การพิจารณาเกรดเฉพาะบางกลุ่มสาระวิชาที่เป็นวิชาพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการศึกษาวิชาแพทยศาสตร์

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาเพื่อเติมว่าคะแนนสอบคัดเลือก มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในระดับชั้นคลินิก (ชั้นปีที่ 4 – 6) หรือไม่

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างนิสิตแพทย์โครงการกระจายแพทย์หนึ่งอำเภอหนึ่งทุนและนิสิตแพทย์โครงการผลิตแพทย์เพิ่มเพื่อชาวชนบท

ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของ

ผู้ปกครอง ความถนัดในการเรียน หรือ
กิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณคณะแพทยศาสตร์ ที่
สนับสนุนงบประมาณเงินรายได้ ประจำ
ปีงบประมาณ 2556 และขอขอบคุณ
รองศาสตราจารย์ นายแพทย์กิจประมุข
ตันตยาภรณ์ ที่ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะ

เอกสารอ้างอิง

- กันยารัตน์ เกตุขำ. (2536). ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย
วิชาภาษาอังกฤษ ผลการสอบจัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์
ในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนิสิตปี 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ปีการศึกษา 2533 – 2534. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ประกาย จิโรจน์กุล. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิหลัง คะแนนสอบเข้า
มหาวิทยาลัย กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ของ
นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต รุ่นที่ 4 ปีการศึกษา
2553. วารสารวิจัย มสค สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ปีที่ 7 (ฉบับ
ที่ 3) กันยายน - ธันวาคม 2554.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา 2554. (24 เมษายน
2554). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 128 ตอนพิเศษ 47 ง. (2554).
- ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
(2553). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กภาพลินธุ์ : ประสานการ
พิมพ์.

ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ. (2551). การพัฒนาวิธีการเปรียบเทียบผลการเรียนเฉลี่ย
สะสมตามกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยใช้คะแนน O – NET ของนักเรียนมัธยม
ศึกษาตอนปลาย. *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย*. ปีที่ 21 ฉบับที่ 3 กันยายน –
ธันวาคม 2551.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2554)
*คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบัน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.
2553*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.